

3) V takové situaci, jako je situace dotčená v původním řízení, nesmí vnitrostátní soud použít žádné ustanovení vnitrostátního zákona, které je v rozporu s článkem 43 ES.

(¹) Úř. věst. C 89, 19.3.2011.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 5. září 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour d'appel d'Amiens — Francie) — evropský zatýkácí rozkaz vydaný na Joao Pedro Lopese Da Silva Jorge

(Věc C-42/11) (¹)

(„Policejní a soudní spolupráce v trestních věcech — Rámcové rozhodnutí 2002/584/SVV — Evropský zatýkácí rozkaz a postupy předávání mezi členskými státy — Článek 4 bod 6 — Důvod, pro který je možné odmítnout výkon evropského zatýkácího rozkazu — Provedení do vnitrostátního práva — Zatčená osoba—státní příslušník vystavujícího členského státu — Evropský zatýkácí rozkaz vydaný za účelem výkonu trestu odnětí svobody — Právní předpisy členského státu, které možnost odmítnout výkon evropského zatýkácího rozkazu omezují na případ, kdy jsou vyžádané osoby státními příslušníky uvedeného státu“)

(2012/C 331/07)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour d'appel d'Amiens

Účastník původního řízení

Joao Pedro Lopes Da Silva Jorge

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Cour d'appel d'Amiens — Výklad čl. 4 odst. 6 rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkáčím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (Úř. věst. L 190, s. 1; Zvl. vyd. 19/06, s. 34), jakož i článku 18 SFEU — Evropský zatýkácí rozkaz vydaný za účelem výkonu trestu odnětí svobody — Právní předpisy členského státu, které možnost odmítnout výkon evropského zatýkáčím rozkazu omezují na případ, kdy jsou vyžádané osoby státními příslušníky uvedeného státu — Diskriminace na základě státní příslušnosti

Výrok

Článek 4 bod 6 rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkáčím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy a článek 18 SFEU musí být vykládány v

tom smyslu, že i když se členský stát může v rámci provedení uvedeného čl. 4 bodu 6 rozhodnout omezit situace, kdy vnitrostátní vykonávající justiční orgán může odmítnout předat osobu, která spadá do působnosti tohoto ustanovení, nemůže z této působnosti absolutně a automaticky vyloučit státní příslušníky jiných členských států, kteří se zdržují nebo mají trvalé bydliště na jeho území, bez ohledu na vazby, které mají tito státní příslušníci s posledně uvedeným státem.

Předkládající soud je při zohlednění veškerého vnitrostátního práva a použití metod výkladu jím uznaných povinen v co největším možném rozsahu vnitrostátní právo vykládat ve světle znění a účelu rámcového rozhodnutí 2002/584, aby zajistil plnou účinnost tohoto rámcového rozhodnutí a dospěl k výsledku, který bude v souladu s cílem sledovaným tímto rámcovým rozhodnutím.

(¹) Úř. věst. C 103, 2.4.2011.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 5. září 2012 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverwaltungsgericht — Německo) — Bundesrepublik Deutschland v. Y (C-71/11), Z (C-99/11)

(Spojené věci C-71/11 a C-99/11) (¹)

(„Směrnice 2004/83/ES — Minimální normy týkající se podmínek přiznávání postavení uprchlíka nebo statusu podpůrné ochrany — Článek 2 písm. c) — Postavení „uprchlíka“ — Článek 9 odst. 1 — Pojem „akty pronásledování“ — Článek 10 odst. 1 písm. b) — Náboženství jako důvod pronásledování — Souvislost mezi tímto důvodem pronásledování a akty pronásledování — Pákistánští státní příslušníci, členové náboženského společenství ahmadiyya — Akty pákistánských orgánů, které směřují k zákazu práva projevu náboženského vyznání na veřejnosti — Dostatečně závažné akty, aby dotyčná osoba mohla mít oprávněné obavy, že bude vystavena pronásledování z důvodu svého náboženského vyznání — Posuzování skutečností a okolností jednotlivě — Článek 4“)

(2012/C 331/08)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Bundesrepublik Deutschland

Žalovaní: Y (C-71/11), Z (C-99/11)

za přítomnosti: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht, Bundesbeauftragter für Asylangelegenheiten beim Bundesamt für Migration und Flüchtlinge

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Bundesverwaltungsgericht — Výklad čl. 2 písm. c) a čl. 9 odst. 1 písm. a) směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany (Úř. věst. L 304, s. 12) — Podmínky pro uznání postavení uprchlíka — Dostatečně vážná povaha aktu pronásledování — Akty pákistánských orgánů, které mají za cíl omezit činnost náboženského společenství Ahmadiyya

Výrok

1) Článek 9 odst. 1 písm. a) směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, které z jiných důvodů potřebují mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany, musí být vykládán v tom smyslu, že:

— každý zásah do svobody náboženského vyznání, který porušuje čl. 10 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie, nemůže představovat „akt pronásledování“ ve smyslu uvedeného ustanovení směrnice;

— existence aktu pronásledování může vyplývat ze zásahu do většího projevu uvedené svobody a

— pro účely posouzení, zda zásah do práva na svobodu náboženského vyznání, který porušuje čl. 10 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie, může představovat „akt pronásledování“, musejí příslušné orgány s ohledem na osobní situaci dotčené osoby ověřit, zda této osobě z důvodu výkonu této svobody v zemi původu vznikne skutečné nebezpečí spočívající zejména v tom, že bude pronásledována či s ní bude jeden z původců uvedených v článku 6 směrnice 2004/83 zacházet nelidským či ponižujícím způsobem, anebo jí uloží nelidský či ponižující trest.

2) Článek 2 písm. c) směrnice 2004/83 musí být vykládán v tom smyslu, že obavy žadatele před pronásledováním jsou oprávněné, jestliže příslušné orgány s ohledem na osobní situaci žadatele mají za to, že je důvodné domnívat se, že po jeho návratu do země původu bude vykonávat náboženské akty, které jej vystaví skutečnému nebezpečí pronásledování. Při individuálním posuzování žádosti směřující k získání postavení uprchlíka uvedené orgány od žadatele nemohou důvodně očekávat, že se těchto náboženských aktů vzdá.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 5. září 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) — Spojené království) — Secretary of State for the Home Department v. Muhammad Sazzadur Rahman, Fazly Rabby Islam, Mohibullah Rahman

(Věc C-83/11) ⁽¹⁾

(„Směrnice 2004/38/ES — Právo občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států — Článek 3 odst. 2 — Povinnost usnadnit vstup a pobyt „ostatních rodinných příslušníků“ vyživovaných občanem Unie v souladu s vnitrostátními právními předpisy“)

(2012/C 331/09)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber)

Účastníci původního řízení

Nawrhovatel: Secretary of State for the Home Department

Odpůrci: Muhammad Sazzadur Rahman, Fazly Rabby Islam, Mohibullah Rahman

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Upper Tribunal — Výklad čl. 3 odst. 2 a čl. 10 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Úř. věst. L 158, s. 77; Zvl. vyd. 05/05, s. 46) — Pojem „ostatní rodinný příslušník“ občana Unie ve smyslu čl. 3 odst. 2 směrnice — Závislí rodinní příslušníci manželského páru, v němž jeden z manželů je státním příslušníkem třetí země — Rodinní příslušníci, kteří nejsou příbuznými manželského páru v přímé vzestupné linii

Výrok

1) Článek 3 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS musí být vykládán v tom smyslu:

⁽¹⁾ Úř. věst. C 130, 30.4.2011.
Úř. věst. C 173, 11.6.2011.